

Sygn. akt I C 963/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sek. sąd. Milena Bartłomiejczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 roku w Łodzi

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę i ustalenie:

1. zasądza od (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. S. kwoty:

A. 22.000 złotych (dwadzieścia dwa tysiące) tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

a. 4.000 złotych (cztery tysiące) od dnia 12 października 2013 roku do dnia zapłaty;

b. 18.000 złotych (osiemnaście tysięcy) od dnia 5 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

B. 3.838 złotych (trzy tysiące osiemset trzydzieści osiem) tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

a. 2.394 złotych (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt cztery) od dnia 12 października 2013 roku do dnia zapłaty;

b. 1.444 złotych (tysiąc czterysta czterdzieści cztery) od dnia 5 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty

C. 1.217 złotych (tysiąc dwieście siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. oddała powództwo o zapłatę i ustalenie w pozostałym zakresie;

3. obciąża pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwoty 1.198,30 złotych (tysiąc sto dziewięćdziesiąt osiem 30/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt 963/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 października 2013 roku powódka A. S., reprezentowana przez fachowego pełnomocnika w osobie adwokata, skierowanym przeciwko pozwanemu (...) S.A. V. (...) w W. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 4.000 zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 6 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty i kwoty 2.394 złote tytułem kosztów opieki osób trzecich z ustawowymi odsetkami od dnia 6 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że powódka w dniu 29 stycznia 2013 roku pośliznęła się i upadła na chodniku przy ulicy (...) w Ł.. Powódka doznała obrażeń i dochodzi zadośćuczynienia oraz zwrotu kosztów opieki osób trzecich według wycenienia: 12 tygodni od zdarzenia po 3 godziny dziennie po 9,50 zł/h, zgodnie ze stawkami przyjętymi przez (...) Komitet (...).

Pozwany jest ubezpieczycielem firmy, której Spółdzielnia powierzyła czynności w zakresie zimowego utrzymania terenu m.in. chodnika na którym doszło do zdarzenia.

/pozew k. 2-10/

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 lutego 2014 roku (data wpływu) pozwany, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie zwrotu kosztów procesu, wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego, w oparciu o przepis art. 194 § 1 kpc, Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł..

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego podniósł, że teren gdzie doszło do zdarzenia jest zarządzany przez Spółdzielnię Mieszkaniową im. (...) w Ł., która zawarła z firmą (...) umowę obejmującą zimowe sprzątnięcie zarządzanych nieruchomości. Zdaniem pozwanego, który zawarł z firmą (...) umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, nie doszło do zwolnienia się zarządcy terenu od odpowiedzialności w trybie art. 429 kc i dlatego pozwany nie jest podmiotem legitymowanym biernie w niniejszym procesie. Na wypadek jednak gdyby Sąd doszedł do przeciwnego wniosku, pozwany wywodził, że firma (...) w sposób prawidłowy wykonywała swoje czynności wynikające z umowy zawartej ze Spółdzielnią.

/odpowieź na pozew k. 72-79/

Na rozprawie w dniu 25 sierpnia 2014 roku pełnomocnik pozwanego oświadczył, że nie kwestionuje swej legitymacji procesowej biernej w tej sprawie.

Sąd odrzucił wniosek o dopozwanie Spółdzielni w trybie art. 194 § 1 kpc uznając, że w sprawie nie zachodzi sytuacja wymagana dyspozycją tego przepisu i wniosek jest niedopuszczalny.

/protokół k. 101-103odw/

Pismem procesowym z dnia 5 grudnia 2014 roku (data wpływu) pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo w zakresie zadośćuczynienia o kwotę 18.000 złotych i wniósł o zasądzenie na rzecz powódki kwoty 22.000 złotych z tytułu zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od kwoty 4.000 złotych od dnia 6 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty i od kwoty 18.000 złotych od dnia doręczenia pisma obejmującego rozszerzenie pozwanemu - do dnia zapłaty. A w zakresie opieki osób trzecich powództwo rozszerzone zostało o kwotę 1.596 złotych z ustawowymi od dnia doręczenia pisma obejmującego rozszerzenie pozwanemu - do dnia zapłaty.

/pismo k. 136-137/

Pismo doręczono pozwanemu w dniu 4 grudnia 2014 roku.

/pismo k. 192/

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 29 stycznia 2013 roku powódka A. S. szła chodnikiem przy ulicy (...) w Ł.. Było po godzinie 17:00. Powódka szła z synem do Przychodni przy ulicy (...). Było zimno i ślisko. Temperatura wahała się około 0° C. Chodnik nie był czarny, był cały pokryty śniegiem, nie był posypany piaskiem. Powódka z synem szli powoli. Nagle na wysokości apteki powódka pośliznęła się i upadła.

/zeznania świadka T. S. (1) k. 102-102odw, przesłuchanie powódki k. 179-180 i 190-191/

Do zdarzenia doszło na oblodzonej nawierzchni chodnika przy ulicy (...) (działka (...)), której administratorem jest Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) w Ł..

Spółdzielnia uznała, że nie dopowiada za szkodę ,albowiem za zimowe utrzymanie terenu, na którym doszło do wypadku odpowiada K. A. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...), która zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

/pismo (...) k. 84, pismo Spółdzielni k. 85/

W dniu 14 kwietnia 2005 roku zawarta została pomiędzy Spółdzielnią Mieszkaniową im. (...) w Ł. a (...) K. A. umowa , której przedmiotem było między innymi : w okresie zimy odśnieżanie i posypywanie piaskiem wszystkich ciągów pieszo -jezdnych, dojeżdż , placów administrowanych przez Spółdzielnię – codziennie przed 6:00 i na bieżąco oraz natychmiast po wystąpieniu śliskości.

/umowa k. 90-93/

K. A. nie jest w stanie wskazać osób, które w ramach zatrudnienia w jej firmie zajmowały się bezpośrednio wykonywaniem czynności w ramach usuwania skutków zimy w rejonie ulicy (...) w styczniu 2013 roku.

/pismo k. 95/

W okresie zimowym do obowiązków K. A. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i umowy zawartej ze Spółdzielnią należy odśnieżanie, posypywanie i sprzątanie. Zimą odśnieżanie ma się odbywać na bieżąco.

W styczniu 2013 r. firma (...) zatrudniała 10 osób.

Chodnik przy G. 21 A wzdłuż przychodni przy aptece jest szeroki, ma 2 m szerokości. Jest to wylany asfalt, a nie płyty. Chodnik ten odśnieżany jest przy użyciu ciągnika w zależności od potrzeb, raz dziennie, dwa razy dziennie. Po przejechaniu ciągnika pracownik poprawia jeszcze odśnieżenie łopatą, posypuje piaskiem. Ciągnik posypuje też chodnik solanką.

Z dokumentów posiadanych przez K. A. wynika, że w dniu 29 stycznia 2013 roku nie było opadów atmosferycznych, a opady były wcześniej.

K. A. nadzoruje stan chodników. Jeśli występują opady, to kieruje pracownikami i mówi kto jest odpowiedzialny za jaki fragment nieruchomości. Nie notuje tego w żaden sposób, nie jest w stanie ustalić kto 29/01/2013 r. bezpośrednio odśnieżał chodnik na wysokości apteki.

Zimą 2013 r. nie kierowano pod adresem K. A. żadnych uwag co do jakości odśnieżania, nie dostała też mandatów ze Straży Miejskiej.

Ze strony Spółdzielni teren sprawdza administrator. Gdyby któryś z lokatorów zadzwonił do Spółdzielni z interwencją, to też przysłano by kontrolę. K. A. podporządkowana jest wskazaniom administratora ze strony Spółdzielni. Reaguje na wskazania tego administratora w razie uwag co do jakości jej usług.

W praktyce nie ma stałych odbiorów prac K. A. przez Spółdzielnię, a te odbiory polegają na czynnościach administratora.

/zeznania świadka K. A. k. 102 odw-103/

K. A. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). Przeważająca działalność gospodarcza według kodu (...) to działalność usługowa związana z zagospodarowaniem terenów zieleni. Wykonywana działalność gospodarcza to także:

specjalistyczne sprzątanie budynków i obiektów przemysłowych (81.22) i pozostałe sprzątanie (81.29), w ramach którego mieści się usuwanie skutków zimy.

/zaświadczenie (...) k. 104 i zeznania świadka K. A. k. 102 odw-103/

Po wypadku powódka nosiła opatrunek gipsowy przez około 3 miesiące. Jest praworęczna. Gips sięgał od palców do łokcia. Powódce trzeba było pomagać w przygotowywaniu posiłków, odkręcić butelkę z napojem, płynem. Trzeba było pomagać jej w czynnościach higienicznych w łazience, w sprzątanu. Trzeba było dowozić jej zakupy. Dwa- trzy razy w tygodniu syn T. S. (2) przyjeżdżał do powódki i jej pomagał. Jeśli nie mógł przyjechać, powódka prosiła o pomoc koleżanki.

Do wypadku powódka była osobą bardzo samodzielną. Po wypadku musiała prosić o pomoc syna i swoje koleżanki, czuła się z tym bardzo niezręcznie.

Przy brzydkiej pogodzie zimą powódka obawia się sama wychodzić z domu.

/zeznania świadka T. sitarskiego k. 102 – 102 odw/

Bezpośrednio po wypadku pomoc osób trzecich potrzebna była powódce właściwie przez całą dobę. Potrzebowała pomocy przy umyciu, ubraniu, zrobieniu posiłków, wyjściu z domu. Niektórzy z jej znajomych pomieszkowali z nią i sprawowali nad nią opiekę. Po zdjęciu gipsu zakres koniecznej pomocy ulegał zmniejszeniu. Po zdjęciu gipsu powódka miała problem ze skórą na ręce. Musiała leczyć także skórę.

Przy każdej zmianie pogody powódka odczuwa dyskomfort jeśli chodzi o tę prawą rękę. Dyskomfort pojawia się także przy gwałtownym ruchu. Do dzisiaj powódka przyjmuje leki przeciwbólowe, które przepisał ortopeda. Robi zimne okłady, kompresy.

Powódka nie odzyskała pełnej sprawności prawej ręki. Miała problemy ze snem w związku z wypadkiem. Wypadek spowodował jeszcze dalsze komplikacje i wywoływał u niej uczucie bezradności. Druga ręka powódki nie jest całkowicie sprawna po amputacji lewej piersi.

/przesłuchanie powódki k. 179-180 i 190-191/

Z punktu widzenia ortopedycznego powódka na skutek zdarzenia z 29 stycznia 2013 roku nie ma zniekształcenia prawego nadgarstka, ponieważ złamania kości łódeczkowatej i wyrostka rylcowatego kości promieniowej były bez przemieszczenia i wygoiły się prawidłowo.

Powódka obecnie zgłasza bóle przy skrajnych ruchach prawego nadgarstka i kciuka bez widocznego ograniczenia ich zakresu oraz bóle nadgarstka przy zmianach pogody, siła chwytu prawej ręki jest miernie ograniczona.

Zakres cierpień fizycznych i psychicznych powódki z powodu wypadku był średniego stopnia, nie była hospitalizowana ani leczona operacyjnie, ręka prawa była unieruchomiona w opatrunku gipsowym przedramiennie – dłoniowym typu rękawiczka z objęciem kciuka przez blisko 3 miesiące – do 25.04.2013 roku, co utrudniało powódce życie codzienne, zwłaszcza ze względu na współistniejące wcześniejsze ograniczenie sprawności lewej ręki z powodu utrwalonego obrzęku limfatycznego z powodu amputacji lewej piersi w 2007 roku (nowotwór złośliwy). Zmuszało to powódkę w pierwszym okresie leczenia po złamaniu, kiedy miała unieruchomienie prawej ręki przez blisko 3 miesiące, do korzystania z całkowitej pomocy osób trzecich przy pracach domowych i przy pielęgnacji podstawowej, a po zdjęciu unieruchomienia gipsowego nadal do częściowej pomocy osób trzecich przez jeden miesiąc. Pomimo zastosowanego leczenia rehabilitacyjnego po zdjęciu unieruchomienia gipsowego powódka ma do chwili obecnej dolegliwości bólowe prawego nadgarstka oraz kciuka przy skrajnych ruchach i wysiłku fizycznym z ograniczeniem sprawności prawej ręki, zwłaszcza przy chwytaniu ciężkich przedmiotów.

Powódka w dniu wypadku, bezpośrednio po urazie nie korzystała z pomocy medycznej, po obejrzeniu prawej ręki pomimo jej obrzęku i zasinienia myślała, że ręka jest tylko stłuczona. Ze względu na nasilające się dolegliwości bólowe następnego dnia powódka zgłosiła się do Izby Przyjęć Szpitala im. (...) w Ł., gdzie dyżurny ortopeda stwierdził zasinienie i obrzęk nadgarstka oraz kciuka prawego z bólowym ograniczeniem ich ruchomości. Po wykonaniu badania RTG rozpoznał podejrzenie złamania bez przemieszczenia kości łódeczkowatej prawej. Powódka została zaopatrzona ambulatoryjnie w Izbie Przyjęć w dniu 30.01.2013 roku założono gips przedramienny typu rękawiczka z objęciem kciuka. Zalecono ułożenie przeciwobrzękowe złamanej kończyny, lek przeciwzakrzepowy V. D. 2 razy po 1 tabletkę oraz kontrolę w przyszpitalnej (...) z a 14 dni w celu wykonania kontrolnego badania RTG.

Dalsze leczenie ambulatoryjne powódka odbywała w Poradni Ortopedii Szpitala im. (...) w Ł. od 07.02.2013 roku, gdzie z powodu zgłaszanych dolegliwości bólowych pod gipsem zdjęto opatrunek i wykonano zdjęcia kontrolne RTG prawego nadgarstka, które wykazały podejrzenie złamania bez przemieszczenia kości łódeczkowatej prawej. Założono nadal rękawiczkę gipsową z objęciem kciuka na prawą kończynę górną i zalecono ponowna kontrolę w poradni za 14 dni. Zalecono nadal przeciwzakrzepowo V. D. 2 razy po 1 tabletkę oraz przeciwbólowo PoltramCombo 2 razy po 1 tabletkę. Podczas kolejnej wizyty w Poradni w dniu 21.02.2013 roku ortopeda zlecił kontrolne RTG nadgarstka prawego, które oprócz złamania bez przemieszczenia, wykazało dodatkowo złamanie wyrostka rylcowatego kości promieniowej prawej bez przemieszczenia. Diagnozę potwierdził RTG wykonany w dniu 14.03.2015 roku po zdjęciu opatrunku gipsowego, który wykazał złamania obu kości w okresie gojenia (przebudowy) bez przemieszczenia odłamów. Założono ponownie rękawiczkę gipsową na kciuk prawy na kolejne 6 tygodni. W dniu 25.04.2013 zdjęto ostatecznie opatrunek gipsowy, kontrolne badanie RTG wykazało zrost złamań obu kości w dobrym ustawieniu. Ortopeda opisał ograniczenie ruchomości nadgarstka i palców prawej ręki bez bolesności uciskowej tabakierki anatomicznej (punktu bolesnego typowo przy złamaniach kości łódeczkowatej) i wystawił skierowanie do Poradni (...). Ograniczenie ruchomości prawej ręki ortopeda opisał także podczas kontrolnej wizyty w dniu 25.03.2013 roku w trakcie rehabilitacji. Końcową wizytę w Poradni Ortopedii powódka odbyła 20.06.2013 roku, lekarz opisał wówczas dodatkowo zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego i stawów kolanowych oraz obrzęk limfatyczny lewej kończyny górnej utrzymujący się od 2007 roku po amputacji piersi z powodu nowotworu. Z tego powodu powódka także korzystała z zabiegów rehabilitacji w trakcie rehabilitacji prawej ręki po złamaniu.

Leczenie rehabilitacyjne powódki odbywało się w Poradni (...) Szpitala im. (...) w Ł. w okresie od 02.05.2013 roku do 10.02.2014 roku. Zabiegi na obie kończyny powódka miała wykonywane w gabinetach rehabilitacji: Zakładu (...) w Ł. (06-17.05.2013 i 10-21.06.2013) i Centrum Medycznego (...) w Ł. (20-29.05.2013 roku i 19-30.08.2013 roku oraz 3-21.01.2014 i 3-24.02.2014 roku). Odbyła także trzy razy leczenie rehabilitacyjne w Oddziałach Dziennego Pobytu Centrum (...). Rodziny w Ł. w okresie pomiędzy 18.09.2013 roku a 29.05.2014 roku.

Zwiększone potrzeby powódki w związku ze zdarzeniem z dnia 29 stycznia 2013 roku dotyczą głównie kosztów pomocy osób trzecich i kosztów zakupu leków. Szacunkowy koszt wydatków na leki w okresie całego leczenia po zdarzeniu z dnia 29 stycznia 2013 roku wynosi około 100-150 złotych.

Rokowania co do dalszego leczenia powódki w związku z doznanym urazem nie wskazują na możliwość powrotu powódki do pełnej sprawności fizycznej prawej ręki biorąc pod uwagę charakter urazu tj. złamania kości łódeczkowatej prawego nadgarstka i wyrostka rylcowatego prawej kości promieniowej, które skutkują zazwyczaj trwałym uszczerbkiem na zdrowiu oraz blisko dwuletni czasokres od urazu podczas którego stosowane leczenie ortopedyczne i rehabilitacyjne nie przyniosło pełnej poprawy. Pomimo zastosowanego leczenia rehabilitacyjnego po zdjęciu unieruchomienia gipsowego powódka ma do chwili obecnej dolegliwości bólowe prawego nadgarstka i kciuka oraz ograniczenie sprawności prawej ręki, zwłaszcza przy chwytaniu ciężkich przedmiotów. Ma ograniczenie ogólnej sprawności powódki wpływają także wcześniejsze schorzenia istniejące przed wypadkiem – zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego i stawów kolanowych oraz obrzęk limfatyczny lewej ręki utrzymujący się od 2007 roku po amputacji lewej piersi.

Zabiegi rehabilitacyjne w zakresie prawej ręki polegały na zabiegach fizjoterapii, krioterapii, hydroterapii i kinezyterapii – głównie ćwiczeniach ręki w odciążeniu. W zakresie leczenia farmakologicznego po urazie powódce

zlecono leki przeciwzakrzepowe i przeciwbólowe. Obecnie lek przeciwbólowy powódka musi zażywać zazwyczaj przez kilka dni w miesiącu.

Największe nasilenie bólu u powódki w zakresie prawej ręki występowało bezpośrednio po urazie przez pierwsze 2-3 tygodnie unieruchomienia gipsowego i wówczas powódka stosowała leki przeciwbólowe. W miarę ustępowania obrzęku dolegliwości bólowe unieruchomionej w gipsie kończyny stopniowo malały. Po zdjęciu opatrunku gipsowego w dniu 25 kwietnia 2013 roku ze względu na usztywnienie po unieruchomieniu nadgarstka i kciuka prawej ręki powódka odczuwała podczas ich ruchów silne dolegliwości bólowe przez 2-3 tygodnie, które w miarę stosowania zabiegów rehabilitacji zmniejszały się, ale do tej pory nie ustąpiły całkowicie. Powódka do chwili obecnej odczuwa dolegliwości bólowe prawego nadgarstka i kciuka zwłaszcza przy skrajnych ruchach prostowania i po wysiłku fizycznym np. chwytaniu ciężkich przedmiotów., oraz bóle nadgarstka przy zmianach pogody. Siła chwytu prawej ręki jest nieco osłabiona z ograniczeniem sprawności prawej ręki.

Powódka może w przyszłości odczuwać w związku z przebyłym złamaniem dolegliwości bólowe prawego nadgarstka i kciuka, zwłaszcza przy skrajnych ruchach i po wysiłku fizycznym np. chwytaniu ciężkich przedmiotów, oraz bóle nadgarstka przy zmianach pogody.

Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki dotyczący schorzeń ortopedycznych będących skutkiem wypadku wynosi łącznie 10 % (poz. 122/a i 130/a rozporządzenia (...) z 18.12.2002 roku).

Powódka w okresie unieruchomienia reki w opatrunku gipsowym do dnia 25 kwietnia 2013 roku (blisko 3 miesiące) wymagała w związku ze złamaniem prawego przedramienia całkowitej pomocy osób trzecich przy prowadzeniu gospodarstwa domowego w wymiarze 2 godzin dziennie i częściowo pomocy przy pielęgnacji podstawowej w wymiarze 2 godzin dziennie - łącznie 4 godziny dziennie. Po zdjęciu gipsu ze względu na ograniczenie bólowe ruchomości prawej ręki powódka wymagała przez 1 miesiąc całkowitej pomocy osób trzecich przy prowadzeniu gospodarstwa domowego w wymiarze 2 godzin dziennie.

Zakres wymaganej pomocy mógł być większy bez związku ze zdarzeniem ze względu na ograniczenie ogólnej sprawności powódki także przez wcześniejsze schorzenia istniejące przed wypadkiem – zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego i stawów kolanowych oraz obrzęk limfatyczny lewej kończyny górnej utrzymujący się od 2007 roku po amputacji piersi.

Obecnie powódka nie wymaga pomocy osób trzecich w związku ze zdarzeniem z dnia 29 stycznia 2013 roku.

/opinia biegłego ortopedy wraz z dokumentacją medyczną powódki k. 112-125, 159-164 /

Z punktu widzenia zdrowia psychicznego u powódki A. S. rozpoznaje się zaburzenia stresowe pourazowe przebyte, które pozostają w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 29 stycznia 2013 roku, ale w chwili obecnej bez pozostawienia trwałych następstw.

Nie ma podstaw do orzekania o trwałym czy długotrwałym uszczerbku na zdrowiu psychicznym powódki.

Zakres cierpień psychicznych powódki po wypadku był niewielki, obecnie samopoczucie powódki jest w pełni stabilne.

Z przyczyn psychiatrycznych powódka nie musiała korzystać z pomocy osób trzecich.

Rokowania na przyszłość, jeśli idzie o zdrowie psychiczne powódki, są dobre.

/opinia biegłego psychiatry k. 144-146/

Pismem z dnia 18 kwietnia 2013 roku powódka reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata wezwała pozwanego do zapłaty kwoty: 30.000 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 2.992,5 złotych tytułem kosztów

opieki osób trzecich i kwoty 76,92 złotych tytułem zwrotu kosztów zakupu leków – w terminie 30 dni od doręczenia wezwania.

/wezwanie do zapłaty k. 42-45/

Decyzją z dnia 30 lipca 2013 roku, doręczoną w dniu 6 sierpnia 2013 roku pozwany odmówił wypłaty zadośćuczynienia z uwagi na brak odpowiedzialności cywilnej firmy (...) za powstałą szkodę.

/decyzja k. 46-48/

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd poczynił na podstawie zgromadzonych dokumentów, opinii biegłych, zeznań świadka i przesłuchania powódki.

W toku postępowania opinię biegłego ortopedy zakwestionowała strona pozwana. Pełnomocnik pozwanego zakwestionował ustalenia biegłego w zakresie procentowego uszczerbku na zdrowiu powódki w związku ze zdarzeniem z dnia 29 stycznia 2013 roku oraz w zakresie ustalenia czasookresu pomocy osób trzecich .

W pisemnej opinii uzupełniającej biegły ortopeda wyjaśnił, że tabela z Rozporządzenia (...) z 18.12.2002 roku stanowiąca podstawę ustalenia uszczerbków jest mało precyzyjna i dlatego przy orzekaniu trwałego uszczerbku na zdrowiu często trzeba stosować per analogiam pozycje tabeli najbliższe doznany obrażeniom przez poszkodowanych. Biegły wyjaśnił, że powódka doznała złamania wyrostka rylcowatego prawej kości promieniowej bez istotnego przemieszczenia wygojonego prawidłowo oraz złamania kości łódeczkowatej prawego nadgarstka bez istotnego przemieszczenia wygojonego prawidłowo. O trwałym uszczerbku na zdrowiu powódki biegły orzekł w oparciu o punkt 122/a i 130/a tabeli. W obu w/w pozycjach jest mowa o ograniczeniu ruchomości nadgarstka, której biegły nie stwierdził i dlatego przy orzekaniu per analogiam zastosował najniższe w tabeli wartości procentowego uszczerbku. Po złamaniu dwu kości w stawie nadgarstkowym pozostała u powódki bolesność uciskowa nadgarstka prawego po stronie grzbietowej i dłoniowej od strony promieniowej. Ponadto pozostała bolesność nadgarstka przy skrajnych ruchach, zwłaszcza prostowaniu, zakres ruchów w stawie nadgarstkowym prawym bez widocznych ograniczeń, symetryczny z lewą ręką: zgięcie dłoniowe 70°, grzbietowe 60°, odchylenie promieniowe 20°, odchylenie łokciowe 30°. Skrajne ruchy kciuka prawego są bolesne zwłaszcza prostowanie i odwodzenie, symetryczne z lewym kciukiem bez widocznego ograniczenia zakresu ruchomości. Przyczyną tego jest przewlekłe zapalenie pochewki ścięgna mięśnia prostownika długiego kciuka prawego. Biegły wyjaśnił także, że w swojej opinii zasadniczej nie uznał, że przyczyną ograniczeń ruchomości w obrębie nadgarstka prawego jest przewlekłe zapalenie pochewki ścięgna mięśnia prostownika długiego kciuka, ani nie doszedł do wniosku, iż powódka doznała w wyniku upadku obrażeń nadgarstka skutkującego trwałym ograniczeniem jego ruchomości.

Co do wskazanego w opinii czasookresu koniecznej powódce opieki osób trzecich biegły wyjaśnił, że metody ustalania czasookresu pomocy osób trzecich wobec osób poszkodowanych w wypadkach są oparte na przyjętych od kilku lat przez (...) Towarzystwo (...) wytycznych na podstawie opracowania dr D. P. z Zespołu (...) pod tytułem: POTRZEBY OPIEKI NAD POSZKODOWANYMI PO URAZIE.

W ocenie Sądu wyjaśnienia biegłego w pełni odpowiadają na zarzuty pełnomocnika pozwanego i są wystarczające. W ocenie Sądu biegły formułując wnioski był uprawniony do stosowania tabeli per analogiam, co uczynił. Sąd uznał wszystkie wnioski biegłego za prawidłowe i przyjął je za własne ustalenia.

W zakresie procentowego oszacowania uszczerbku na zdrowiu powódki Sąd zaaprobował przedstawioną w opinii ocenę dokonaną w świetle powoływanej posiłkowo tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002r. (Dz. U. Nr 234, poz. 1974).

Opinia biegłego psychiatry nie była kwestionowana i Sąd uznał, że jest spójna, logiczna i wnioski tej opinii także w całości przyjął za własne ustalenia.

Co do stanu chodnika w chwili wypadku to Sąd oparł się na zeznaniach świadka T. S. (1) – naocznego świadka zdarzenia i powódki. Strona pozwana nie wykazała w toku niniejszego postępowania, ażeby zachodziła inna przyczyna upadku powódki niż poślizgnięcie na oblodzonej nawierzchni chodnika. Świadek K. A. nie była w stanie szczegółowo opisać która z zatrudnionych u niej osób wykonywała czynności na fragmencie chodnika gdzie doszło do wypadku w styczniu 2013 roku, ani jak ten chodnik wówczas wyglądał, a jej zeznania co do opadów atmosferycznych w dniu 29 stycznia 2013 roku czy czynności w ramach usuwania skutków zimy oparte były częściowo na supozycjach i a częściowo na doświadczeniu zawodowym. W tym zakresie Sąd pominął zeznania tego świadka jako nieprzydatne dla rozpoznania niniejszej sprawy.

W pozostałym zakresie stan faktyczny sprawy był bezsporny.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie skierowane zostało przeciwko ubezpieczycielowi , który ubezpieczył od odpowiedzialności cywilnej osobę fizyczną, której w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i zawartej ze Spółdzielnią Mieszkaniową umowy, powierzono usuwanie skutków zimy na terenie na którym powódka doznała wypadku.

A zatem w pierwszej kolejności należało ustalić czy doszło do skutecznego zwolnienia Spółdzielni z odpowiedzialności za szkodę i czy pozwany jest legitymowany biernie w tej sprawie na podstawie art. 822 § 1 ,2 i 4 kc w związku z art. 429 kc.

Zgodnie z przepisem art. 429 kc kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

Komentowany przepis przyjmuje odpowiedzialność za czyn cudzy, wyrządzony przez osobę, której powierzono wykonanie określonej czynności, przy czym przesłanką tej odpowiedzialności jest istnienie związku przyczynowego pomiędzy powierzeniem tej czynności a szkodą. Odpowiedzialność tego, kto powierza wykonanie czynności drugiemu, jest bowiem oparta o zasadę winy w wyborze (culpa in eligendo), przez co faktycznie powierzający odpowiada za cudzy czyn, a jednocześnie za czyn własny, sprowadzający się do dokonania niewłaściwego wyboru, co w konsekwencji było przyczyną szkody.

Powierzenie czynności nastąpić może na podstawie dowolnego stosunku prawnego (umowa o pracę, umowa o dzieło, zlecenie itp.), a nawet tylko w ramach relacji czysto faktycznych (rodzinnych, towarzyskich itp.). Nie jest konieczne, aby powierzenie takie miało charakter stały i może być ono jednorazowe, osoba wykonująca czynność nie musi też z tego tytułu otrzymywać wynagrodzenia.

W art. 429 kc przyjmuje się domniemanie culpa in eligendo i dla zwolnienia się od odpowiedzialności powierzający musi udowodnić, iż nie ponosi winy w wyborze. Ekskulpacja wymaga wykazania, iż wybór dokonany został w sposób należyte staranny w rozumieniu art. 355 KC, a więc uwzględniał w dostatecznym stopniu kwalifikacje, doświadczenie, wykształcenie, stopień sprawności fizycznej, poziom rozwoju emocjonalnego, stan zdrowia psychicznego i inne cechy osoby, której czynności zostały powierzone.

Odpowiedzialność w przepisie tym przewidzianą wyłącza także przedstawienie dowodu, iż wykonanie czynności powierzono osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności. Powierzenie czynności przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności, stanowi o właściwie dokonanym wyborze, co prowadzi do wyłączenia odpowiedzialności powierzającego i nie wymaga się tu od niego dowodu braku winy w tym zakresie (tak m.in. W. Czachórski, [w:] System pr. cyw., t. 3, cz. 1, s. 570;)

W niniejszej sprawie Spółdzielnia Mieszkaniowa powierzyła usuwanie skutków zimy profesjonalście w osobie K. A. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...).

Przedmiotem działalności K. A. jest – jak wynika z zaświadczenia z (...) świadczenie szeroko rozumianych usług w zakresie sprzątnięcia. W ramach tych usług mieści się też usuwanie skutków zimy i podejmowanie czynności w zakresie odśnieżania, posypywania piaskiem i solą ośnieżonych i oblodzonych ciągów pieszo – jezdnych na terenie administrowanym przez Spółdzielnię Mieszkaniową im. (...).

Mając powyższe na względzie, ustalenie, że wypadek, któremu uległa powódka, był następstwem zaniedbań, za które odpowiadała K. A. stanowi podstawę uwzględnienia żądań pozwu w stosunku do pozwanego w oparciu o art. 415 k.c. w związku z art. 822 kc.

W niniejszej sprawie zasadnym jest rozważenie spełnienia przesłanek przewidzianych w art. 415 k.c., w myśl którego, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Na gruncie powołanego przepisu do przesłanek odpowiedzialności deliktowej należą: powstanie szkody, zawinione zachowanie sprawcy oraz związek przyczynowy między tymi dwoma zdarzeniami.

Szkodą jest każdy uszczerbek w dobrach chronionych prawem. W rozpoznawanej sprawie nie budzi wątpliwości, iż powódka doznała wskutek wypadku trwałego uszczerbku na zdrowiu ortopedycznym. Powódka doznała bowiem złamania wyrostka rylcowatego prawej kości promieniowej bez istotnego przemieszczenia wygojonego prawidłowo oraz złamania kości łódeczkowatej prawego nadgarstka bez istotnego przemieszczenia wygojonego prawidłowo. O trwałym uszczerbku na zdrowiu powódki mówić można w oparciu o punkt 122/a i 130/a tabeli stanowiącej załącznik do (...). W obu w/w pozycjach jest mowa o ograniczeniu ruchomości nadgarstka, której nie stwierdzono, i dlatego przy orzekaniu per analogiam zastosować można w niniejszym przypadku najniższe w tabeli wartości procentowego uszczerbku. Po złamaniu dwu kości w stawie nadgarstkowym pozostała bowiem u powódki bolesność uciskowa nadgarstka prawego po stronie grzbietowej i dłoniowej od strony promieniowej. Ponadto pozostała bolesność nadgarstka przy skrajnych ruchach, zwłaszcza prostowaniu. Jeśli idzie o zdrowie psychiczne, to wypadek nie pozostawił trwałych następstw, ale stanowił źródło cierpień i uczucia bezradności.

Zawinione zachowanie sprawcy szkody polegać może tak na działaniu, jak i na zaniechaniu, przy czym zaniechanie może zostać uznane za czyn jedynie wówczas, gdy wiąże się ono z niedopełnieniem ciążącego na sprawcy obowiązku działania. Zachowanie będące źródłem szkody musi być, z jednej strony, zachowaniem bezprawnym, a z drugiej, zawinionym. Bezprawność zachowania polega zaś na przekroczeniu mierników i wzorców wynikających zarówno z wyraźnych przepisów, zwyczajów, utartej praktyki, czy wreszcie zasad współżycia społecznego (wyrok SN z dnia 22 września 1986 r., IV CR 279/86, LEX nr 530539). Sprawca dopuszcza się umyślnie czynu bezprawnego, jeżeli mając zamiar naruszenia obowiązujących nakazów lub zakazów, chce je przekroczyć (zamiar bezpośredni) albo przewiduje taką możliwość i godzi się na ten skutek (zamiar ewentualny). W przypadku winy nieumyślnej dominuje pogląd, że właściwym kryterium dokonania oceny jest należyta staranność (tak Adam Olejniczak, Komentarz do art. 415 k.c. w Andrzej Kidyba (red), Kodeks Cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania-część ogólna, Lex, 2010) Pojęcie należytej staranności zostało uregulowane w art. 355 § 1 k.c., który stanowi, że dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Natomiast zgodnie z § 2 należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności.

Jak podkreśla się w piśmiennictwie w odniesieniu do stosunków o charakterze zawodowym konieczna jest staranność na poziomie wyższym od przeciętnej. Prowadzenie działalności profesjonalnej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, skrupulatności dłużnika (Agnieszka Rzetecka-Gil, Kodeks Cywilny. Komentarz. Zobowiązania-część ogólna, Lex/El., 2011).

Należyta staranność dłużnika, określana przy uwzględnieniu zawodowego charakteru prowadzonej przez niego działalności gospodarczej obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających

w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej (wyrok SN z dnia 17 sierpnia 1993 r. III CRN 77/93, OSNC 1994/3/69).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zauważyć należy, że działanie K. A. było bezprawne i zawinione. Była to wina nieumyślna w postaci niedbalstwa. K. A. w ramach usuwania skutków zimy zobowiązana była do natychmiastowego reagowania w razie wystąpienia jakiegokolwiek śliskości na chodnikach czy ciągach pieszojezdnych objętych zarządem Spółdzielni. Tymczasem z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że miejsce, w którym powódka przewróciła się było całe pokryte śniegiem, nie było posypane piaskiem, było tam ślisko. A zatem mimo ciężącego na niej obowiązku K. A. nie wywiązała się z niego należycie jako podmiot profesjonalny odpowiedzialny za utrzymanie terenu w odpowiednim stanie i ponosi winę z wypadek powódki.

Obowiązek naprawienia szkody na osobie dotyczy zarówno szkody o charakterze majątkowym jak i niemajątkowym.

Powódka domagała się kompensacji szkody niemajątkowej, żądając zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Podstawą prawną dla takiego roszczenia stanowi przepis art. 445 k.c. w zw. z art. 444 k.c., który przewiduje, iż w wypadku m.in. uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Powołana krzywda ujmowana jest jako cierpienie psychiczne i fizyczne wynikające z uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia.

Zadośćuczynienie jest formą rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej i obejmuje swym zakresem wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te które mogą powstać w przyszłości. Ma w swej istocie ułatwić przezwyciężenie ujemnych przeżyć. Przy oznaczeniu zakresu wyrządzonej krzywdy należy uwzględniać rodzaj naruszonego dobra, natężenie i czas trwania naruszenia, trwałość skutków naruszenia, ich nieodwracalny charakter polegający zwłaszcza na kalectwie, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień ich uciążliwości, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, wiek pokrzywdzonego, rokowania na przyszłość, a także stopień winy sprawcy (wyrok SN z 20 kwietnia 2006 r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok SN z 1 kwietnia 2004 r., II CK 131/03, LEX nr 327923; wyrok SN z 19 sierpnia 1980 r., IV CR 283/80, OSN 1981/5/81, LEX nr 2582).

Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny, a więc powinno przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednak przy jego ustalaniu należy mieć na względzie potrzebę utrzymania wysokości zadośćuczynienia w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok SN z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/2003, OSNC 2005, nr 2, poz. 40, LEX nr 141820). Kwota zadośćuczynienia nie może stanowić źródła wzbogacenia, a jedynym kryterium dla oceny wysokości zasądanego zadośćuczynienia jest rozmiar krzywdy powoda (wyrok SA w Lublinie z dnia 12 października 2004 r., I ACa 530/04, LEX nr 179052).

Niewątpliwie w wyniku wypadku powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu ortopedycznym, o czym mowa była wyżej. Wiązało się to z bólem fizycznym, niedogodnością w postaci obowiązku noszenia opatrunku gipsowego. Opatrunek powódka nosiła przez blisko 3 miesiące i wówczas z osoby samodzielnej stała się osobą uzależnioną od pomocy innych osób. Najbliższym członkiem rodziny powódki jest syn, który z racji obowiązków zawodowych nie mógł w całości przejąć obowiązków opiekuńczych nad matką. W tej sytuacji powódka musiała prosić o pomoc znajomych i koleżanki. Wywoływało to u niej uczucie uzależnienia i bezradności. Bardzo istotną jest też okoliczność, że powódka przed wypadkiem nie była już całkowicie sprawna. Z uwagi na nowotwór złośliwy przeszła operację amputacji lewej piersi, co stanowi przyczynę utrwalonego obrzęku limfatycznego jej lewej kończyny górnej. Wskutek wypadku obie ręce powódki nie były sprawne, co negatywnie wpływało na jakość życia powódki i jej negatywne przeżycia psychiczne.

Ostatecznie po rozszerzeniu powództwa powódka żądała tytułem zadośćuczynienia kwoty 22.000 złotych. Sąd uznał, że nie jest to kwota wygórowana biorąc pod uwagę dziesięcioprocentowy trwały uszczerbek na jej zdrowiu fizycznym w zakresie ortopedycznym i zakres negatywnych przeżyć psychicznych w związku z wypadkiem.

Powódka żądała ponadto zasądzenia tytułem kosztów opieki sprawowanej przez osoby trzeciego po rozszerzeniu powództwa kwoty 3.990 złotych – za 90 dni po 4 godziny dziennie po 9,50 zł/h i za 30 dni po 2 godziny dziennie po 9,50 złotych za godzinę.

Przedmiotowe żądanie znajduje oparcie w przepisie art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na tej podstawie domagać się można od podmiotu odpowiedzialnego zwrotu wydatków, w szczególności kosztów leczenia, kosztów dojazdu do placówek medycznych oraz kosztów związanych z opieką osób trzecich. Powyższe koszty muszą mieć związek ze szkodą, a ponadto to na powodzie spoczywa obowiązek udowodnienia ich wysokości.

Po pierwsze, w niniejszej sprawie Sąd opierając się na wnioskach biegłego doszedł do wniosku, że opieka nad powódką była konieczna w następującym zakresie : przez 86 dni (do 25 kwietnia 2013 roku , czyli do zdjęcia gipsu) po 4 godziny dziennie i przez dalsze 30 dni po 2 godzinny dziennie. Jak wywieziono powyżej powódka potrzebowała bowiem pomocy przy podstawowych czynnościach życia codziennego takich jak mycie , sprzątanie, przygotowywanie posiłków, robienie zakupów.

Jako miarodajne do oceny kosztów opieki przyjęte zostały przez Sąd stawki stosowane przez (...) Komitet Pomocy (...). Stawki te stosowane są na rynku usług opiekuńczych i to przez stowarzyszenie charytatywne, nie ma więc podstaw do twierdzenia, iż są one zawyżone. Nadto ceny te są cenami rynkowymi i jako takie pozostają miarodajne na potrzeby ustalenia odszkodowania (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 16 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 798/12).

W związku z powyższym Sąd uznał, że należny powódce zwrot kosztów opieki sprawowanej przez osoby trzecie wynosi 3.838 złotych (86 dni po 4 godziny po 9,50 zł/h i 30 dni po 2 godziny po 9,50 zł/h). W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

O odsetkach ustawowych od powyższych kwot orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.p.c. w związku z art. 455 kc. I tak: od kwot zgłoszonych w pozwie Sąd zasądził odsetki od dnia następującego po dniu wniesienia pozwu uznając , że od tego dnia roszczenie stało się wymagalne, a pozew zastępuje wezwanie do zapłaty. Co prawda , w aktach sprawy jest wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego wcześniej, ale powódka nie wykazała, kiedy to wezwanie zostało pozwanemu doręczone. Zdaniem Sądu to powódkę obciążał w tej sprawie obowiązek wykazania daty początkowej naliczania odsetek poprzez udowodnienie, że przedmiotowe wezwanie dotarło do pozwanego i kiedy.

Jeśli idzie o kwoty zgłoszone w ramach rozszerzenia powództwa to pozwany przyznał, że pismo obejmujące rozszerzenie pierwotnie otrzymał w dniu 4 grudnia 2014 roku i dlatego Sąd zasądził odsetki od dnia następującego po tym dniu w zakresie kwot rozszerzonych.

W pozostałym zakresie roszczenie w zakresie odsetek zostało oddalone.

Żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące pojawić się w przyszłości zostało oddalone z następujących powodów. Warunkiem dopuszczalności takiego ustalenia jest istnienie po stronie powódki interesu prawnego. Wskazuje się, iż interes taki może istnieć, zwłaszcza przy szkodach na osobie, mimo możliwości dochodzenia świadczenia z danego stosunku prawnego, jeżeli z tego stosunku wynikają dalsze jeszcze skutki, których dochodzenie w drodze powództwa o świadczenie nie jest możliwe lub nie jest na razie aktualne.

Szkody na osobie nie zawsze powstają jednocześnie ze zdarzeniem, które wywołało uszkodzenie ciała. Poszkodowany z reguły nie może w chwili wszczęcia procesu dochodzić wszystkich roszczeń, jakie mogą mu przysługiwać z określonego stosunku prawnego, może określić podstawę żądanego odszkodowania jedynie w zakresie tych skutków, które już wystąpiły. Nie może natomiast określić dalszych skutków, jeszcze nie ujawnionych, których wystąpienie jest jednak prawdopodobne, a które niejednokrotnie ujawniają się po upływie dłuższego czasu, w trudnym z reguły do określenia rozmiarze. Ustalenie odpowiedzialności na przyszłość umożliwia poszkodowanemu dochodzenie kolejnych roszczeń,

nawet gdy owe dalsze skutki wystąpią po upływie terminu przedawnienia (tak Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 17 kwietnia 1970, III PZP 34/69, OSNC 1970 r., nr 12, poz. 217).

Zgodnie z art. 442¹ § 1 k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. W razie wyrządzenia szkody na osobie, przedawnienie nie może skończyć się wcześniej niż z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. (§3).

Jednocześnie, w doktrynie i orzecznictwie, wskazuje się, że także pod rządem art. 442¹ § 3 k.c. powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości. Zwłaszcza, że w kolejnym procesie odległym w czasie od momentu wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę, poszkodowany może napotkać na istotne trudności z wykazaniem przesłanek odpowiedzialności pozwanego (Biuletyn Sądu Najwyższego 2009 rok, nr 2, poz.10, LEX 483372, z glosą aprobującą M. Sieradzkiej).

W przedmiotowej sprawie, w ocenie Sądu nie zachodzą podstawy do ustalenia na podstawie art. 189 k.p.c. odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika bowiem, aby w przyszłości u powódki mogły ujawnić się dalsze następstwa wypadku. Sąd ustalił na podstawie opinii biegłych sądowych, że stan zdrowia powódki w zakresie doznanego urazu jest utrwalony, dlatego nie ma podstaw do uznania, iż w przyszłości ulegnie pogorszeniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i dlatego zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.217 złotych obejmującą wynagrodzenie pełnomocnika według obowiązujących stawek wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. Dz.U. Nr 163, poz. 1348; tekst jednolity z dnia 25 lutego 2013 r. Dz.U. z 2013 r. poz. 461 - § 6 pkt 4).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 j.t. ze zm.) Sąd obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów procesu wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa w kwocie 1.198,30 złotych (k.130,150,169).